

เทคนิคการปลูก และดูแลรักษาทุเรียน

1. การเตรียมการก่อนปลูก

1.1 การเตรียมดิน

ที่ลุ่ม ยกทรงสวนให้สั้นร่องกว้างไม่น้อยกว่า 6 เมตร ร่องน้ำกว้าง 1.5 เมตร ลึก 1 เมตร มีระบบระบายน้ำเข้า-ออก

ที่ดอน ไถพรวน ปรับพื้นที่ให้เรียบ และขุดร่องระบายน้ำภายในสวน

1.2 การเตรียมพันธุ์

ต้นแข็งแรง ไม่ค้ำงปี ตรงตามพันธุ์ ต้นตอเป็นพันธุ์พื้นเมือง ทนต่อโรครากเน่าโคนเน่า ระบบรากไม่ขาดหรืองอ มีใบหนาสีเขียวเข้ม

2. การปลูก

2.1 แบบเตรียมหลุมปลูก ขุดหลุมขนาด 50 x 50 x 50 เซนติเมตร ปลูกให้รอยต่อระหว่างต้นพันธุ์และต้นตออยู่สูงกว่าระดับดิน กลบดินให้แน่น

2.2 แบบนั่งแท่นหรือยกโคก ไม่ต้องขุดหลุมปลูก วางต้นพันธุ์แล้วขุดดินมากลบจนอยู่ในระดับเดียวกับผิวดินของต้นพันธุ์ พรวนดินและขุดดินเพื่อขยายโคนปีละ 1-3 ครั้ง จนเริ่มให้ผลผลิตจึงหยุด

2.3 ปลูกระบบสี่เหลี่ยมจัตุรัสหรือสามเหลี่ยมด้านเท่า ระยะปลูก 8 X 8 เมตร หรือ 10 X 10 เมตร

2.4 ปลูกระบบแถวกว้างตบชิดระยะปลูกระหว่างแถวและต้น 10 X 5 เมตร หรือ 12 X 6 เมตร

3. การดูแลรักษา

3.1 การใส่ปุ๋ย

ปุ๋ยคอก อัตราปีละ 2.25 กิโลกรัม แบ่งใส่ 2 ครั้ง ปุ๋ยเคมี สูตร 15-15-15 หรือ 16-16-16 อัตราปีละ 1 กิโลกรัมต่อต้น

3.2 การให้น้ำ

ความต้องการน้ำของทุเรียนต้นเล็ก ประมาณ 0.6 เท่าของค่าอัตราการระเหยน้ำ (มิลลิเมตรต่อวัน) คูณด้วยพื้นที่ใต้ทรงพุ่ม เช่น ในภาคตะวันออก เมื่ออัตราการระเหยน้ำวันละ 3.8 - 5.7 มิลลิเมตร มีพื้นที่ใต้ทรงพุ่ม 1 ตารางเมตร เท่ากับการให้น้ำวันละ 2.3 - 3.4 ลิตรต่อต้น ระบบการให้น้ำที่เหมาะสม ใช้ระบบการให้น้ำแบบหัวเหวี่ยงเล็ก

4. การป้องกันกำจัดศัตรูพืช

4.1 โรครากเน่าโคนเน่า ระบาดมากในช่วงฝนตกชุกหรือในช่วงที่มีความชื้นในอากาศสูง อากาศโคนเน่าจะเห็นได้ชัดเจนในช่วงหมดฝน ทำลายได้ทุกส่วนของพืช

4.2 โครสใบติด ระบาดมากในช่วงฤดูฝนโดยเฉพาะต้นที่มีใบแน่นทึบเกินไป ทำลายบริเวณ ส่วนของยอดและใบ

4.3 โครสสีชมพู ระบาดมากในช่วงฤดูฝน ทำลายบริเวณง่ามกิ่งและโคนกิ่ง

4.4 โครสใบไหม้/แอนแทรคโนส ระบาดมากช่วงฤดูฝนและแล้ง ส่วนใหญ่เกิดในช่วงพืชแตกใบอ่อนหรือพืชอ่อนแอ เช่น ขาดน้ำในฤดูแล้ง บริเวณขอบใบหรือกลางใบ

4.5 เพลี้ยไก่แจ้ ระบาดมากช่วงระยะแตกใบอ่อน โดยจะกัดกินใบอ่อน

4.6 เพลี้ยไฟ ระบาดมากช่วงที่ออกดอก และผลอ่อน

4.7 เพลี้ยจักจั่นฝอย ระบาดมากช่วงที่ต้นแตกใบอ่อน

4.8 เพลี้ยแป้ง ระบาดช่วงระยะเริ่มติดผลจนผลโตเต็มที่

4.9 ไส้แดง ระบาดช่วงเวลาที่มียุงอากาศแห้งแล้ง เข้าทำลายบริเวณใบทุเรียน ทำให้มีสีซีดทั้งใบ

4.10 หนอนกินขั้วผล ระบาดในระยะทุเรียนผลอ่อนจนถึงผลแก่ เข้าทำลายที่ขั้วและเปลือกผลทุเรียน

4.11 หนอนเจาะผล ระบาดช่วงผลอายุ 6 สัปดาห์หลังดอกบานจนถึงเก็บเกี่ยว ทำลายที่ผิวผลทุเรียน และภายในเนื้อ

4.12 หนอนเจาะเมล็ดทุเรียน ระบาดช่วงตั้งแต่ผลทุเรียนอายุ 6 สัปดาห์จนถึงเก็บเกี่ยว ทำลายที่เมล็ด และภายในเนื้อ

5. การปฏิบัติก่อนและหลังการเก็บเกี่ยว

5.1 การเก็บเกี่ยว นับอายุผลตั้งแต่วันดอกบานจนถึงวันเก็บเกี่ยว เช่น พันธุ์กระดุมทอง ประมาณ 90 - 100 วัน พันธุ์ชะนีประมาณ 105 - 110 วัน และพันธุ์หมอนทอง ประมาณ 120 - 135 วัน สังเกตก้านผล จะแข็งและมีสีเข้มขึ้น สัมผัสจะรู้สึกสากมือ ปากปลิงจะบวมโตเห็นรอยต่อชัดเจน เมื่อจับก้านผลแล้วแกว่ง จะรู้สึกว่าก้านผลมีสปริงมากขึ้น สังเกตสีผิวผลและร่องหนาม ผิวจะแห้ง ก้านผลลายหนามจะแห้งร่องหนามห่างและกว้างขึ้น เมื่อบีบหนามเข้าหากันจะทำได้ง่าย การเคาะเปลือก จะมีเสียงก้องดังโป่ง ๆ ไม่แน่นทึบ การชิมปลิง เมื่อปาดขั้วผลจะพบว่า มีน้ำใส ไม่ข้นเหนียว และชิมดูจะมีรสหวาน สังเกตสีเนื้อและสีเมล็ด สีเนื้อทุเรียนจะเปลี่ยนจากสีขาวเป็นสีเหลืองอ่อนและเข้มขึ้น ตามลำดับ เมล็ดจะเปลี่ยนจากสีครีมเป็นสีน้ำตาล การปล่อยให้ผลทุเรียนร่วง ผลทุเรียนบนต้นเริ่มแก่สุกและร่วงเป็นสัญญาณเตือนว่าทุเรียนที่เลือบนต้นเริ่มแก่สามารถเก็บเกี่ยวได้

5.2 หลังเก็บเกี่ยว การขนย้าย ควรขนย้ายให้น้อยครั้งที่สุด เพราะการขนย้ายแต่ละครั้ง จะทำให้หนามทุเรียนทิ่มแทงกัน เป็นช่องทางให้เชื้อราเข้าทำลายได้ การคัดคุณภาพ คัดแยกผลที่มีตำหนิจากโรคและแมลง จากการเก็บเกี่ยว ขั้วหัก และคัดขนาดตามความต้องการของตลาด การควบคุมโรคผลเน่า โดยการจุ่มผลในสารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อรา การบ่มทุเรียน ด้วยการจุ่มสารเอทธิฟอน จะทำให้ผลสุกสม่ำเสมอและมีคุณภาพดี หลังจุ่มผลทุเรียนในสารป้องกันกำจัดเชื้อรา และสารเอทธิฟอนแล้ว ให้ผึ่งผลทุเรียนให้แห้ง ติดสติ๊กเกอร์รับรองคุณภาพที่ขั้วผล รอกการขนส่งไปยังตลาดต่อไป การเก็บรักษา อุณหภูมิที่เหมาะสมต่อการเก็บรักษาอยู่ช่วงระหว่าง 14 - 16 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 85 - 90 % จะเก็บรักษาไว้ได้นานประมาณ 2 สัปดาห์ ขึ้นอยู่กับอายุของผลทุเรียน

ทุเรียน

ขั้นตอนการปลูกและการดูแลรักษาทุเรียน

การเตรียมการ

การเตรียมดิน
ที่ลุ่ม ยกร่องสวนให้สวนร่องกว้างไม่น้อยกว่า 6 เมตร ร่องน้ำกว้าง 1.5 เมตร ลึก 1 เมตร มีระบบระบายน้ำเข้า - ออก
ที่ดอน ไถพรวน ปรับพื้นที่ให้เรียบ และขุดร่องระบายน้ำภายในสวน

ต.ค.

พ.ย.

ดูแลระยะออกดอก - ติดผลเล็ก
 - ให้น้ำระยะก่อนดอกบาน 7 - 10 วัน จนถึงติดผลในระยะปิดการให้น้ำเหลือ 70%
 - การช่วยผสมเกสร เตรียมเกสรตัวผู้เวลา 19.00 - 19.30 น. ตัดเกสรตัวผู้ที่มีละอองเกสรสีขาวเกาะอยู่ และทำการผสมเกสรตั้งแต่วเวลา 19.30 น.

ธ.ค.

ม.ค.

ดูแลระยะผลพัฒนา
 - ให้น้ำอย่างสม่ำเสมอ
 - การใส่ปุ๋ย หลังดอกบาน 30 วัน ถ้าต้นขาดความสมบูรณ์ให้ฉีดพ่นปุ๋ยทางใบ พร้อมสารป้องกันโรคแมลง สารจับใบ
 - ตัดแต่งผล
 - ค้ำโยงกิ่ง หลังจากตัดแต่งผลแล้วครั้งที่ 3
 - ควบคุมการแตกใบอ่อน

ก.พ.

มี.ค.

เม.ย.

ดูแลระยะผลเริ่มแก่ - เก็บเกี่ยว
 - เก็บเกี่ยวผลที่แก่เต็มที่ สังเกตจากลักษณะผลและนับอายุผล
 - ตัดเหนือบริเวณปลิงของก้านผล ระวังอย่าให้ผลตกกระแทกพื้น
 - ห้ามวางผลบนพื้นดินในสวนโดยตรงเพื่อป้องกันการติดเชื้อรา
 - การตัดแต่งกิ่งที่เป็นโรค กิ่งแห้งตาย กิ่งน้ำค้าง ออก
 - ใส่ปุ๋ยหลังแต่งกิ่งเพื่อกระตุ้นการแตกกิ่งก้านสาขา และใบอ่อนที่สมบูรณ์โดยให้ปุ๋ยทางดิน และปุ๋ยอินทรีย์

พ.ค.

มิ.ย.

ก.ค.

ส.ค.

ก.ย.

ดูแลระยะเก็บเกี่ยว - แตกใบอ่อน
 - เก็บเกี่ยวประมาณ 22 สัปดาห์หลังติดผล สังเกตเปลือกผลเรียบเกือบไม่มีกระ และสีน้ำตาลอ่อน
 - หักหรือตัดขอลให้ไม้ใบย่อยสุดท้ายติดไปด้วย
 - รวบรวมผลผลิตไว้ในภาชนะ หรือสถานที่ที่สะอาด

ดูแลระยะเริ่มออกดอก
 - ตัดแต่งกิ่งหลังเก็บเกี่ยวโดยตัดกิ่ง กิ่งทับ กิ่งแซมซ้อน กิ่งแห้งตาย หรือโรค แมลงทำลายกับน้ำค้าง
 - เก็บตัวอย่างดินมาทำการวิเคราะห์ดิน เพื่อปรับปรุงดินให้เหมาะสมกับธาตุอาหารที่พืชต้องการจากดินควบคู่กับการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ และปุ๋ยเคมี 15 - 15 - 15 ผสม 46 - 0 - 0 สัดส่วน 1 : 1

การเตรียมพันธุ์

ต้นแข็งแรง ไม่ค้ำปี ตรงตามพันธุ์ ต้นต่อเป็นพันธุ์พื้นเมือง ทนต่อโรครากเน่าโคนเน่า ระบบรากไม่ชดหรืออ มีใบหนา สีเขียวเข้ม

การปลูก

- แบบเตรียมหลุมปลูก ขุดหลุมขนาด 50 x 50 x 50 ซม. ปลูกให้รอยต่อระหว่างต้นพันธุ์และต้นตออยู่สูงกว่าระดับดิน กลบดินให้แน่น
- แบบนั่งแท่นหรือยกโคก ไม่ต้องขุดหลุมปลูก วางต้นพันธุ์แล้วขุดดินมากลบจนอยู่ในระดับเดียวกับผิวดินของต้นพันธุ์ พรวนดินและขุดดินเพื่อขยายโคนปีละ 1 - 3 ครั้ง จนเริ่มให้ผลผลิตจึงหยุด
- ปลูกระบบสี่เหลี่ยมจัตุรัสหรือสามเหลี่ยมด้านเท่า ระยะปลูก 8 X 8 เมตร หรือ 10 X 10 เมตร
- ปลูกระบบแถวกว้างต้นชิดระยะปลูกระหว่างแถวและต้น 10 X 5 เมตร หรือ 12 X 6 เมตร

ศัตรูที่สำคัญ

- เพลี้ยไฟ ระบาดมากช่วงออกดอก และผลอ่อน
- ไรแดง ระบาดช่วงที่มีอากาศแห้งแล้ง ทำลายบริเวณใบทุเรียน ทำให้มีสีขีดทั้งใบ
- หนอนกินขั้วผล, หนอนเจาะผล, หนอนเจาะเมล็ดทุเรียน ทำลายตั้งแต่ช่วงติดดอก
- ผลแก่
- โรครากเน่าโคนเน่า ระบาดมากในช่วงฝนตกชุกหรือในช่วงที่มีความชื้นในอากาศสูง อากาศโคนเน่าจะเห็นได้ชัดเจนในช่วงหมดฝน ทำลายได้ทุกส่วนของพืช

การปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยว

- ควรขนถ่ายให้น้อยครั้งที่สุดเพราะการขนถ่ายแต่ละครั้งจะทำให้หนามทุเรียนทิ่มแทงกัน เป็นช่องทางให้เชื้อราเข้าทำลายได้
- คัดแยกผล และคัดขนาดตามความต้องการของตลาด
- ควบคุมโรคผลเน่า โดยจุ่มผลในสารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อรา
- การบ่มทุเรียน โดยจุ่มสารเอทธิฟอน หลังจุ่มสารป้องกันกำจัดเชื้อราและสารเอทธิฟอนแล้ว ให้ฝังผลทุเรียนในแห้ง ติดสติ๊กเกอร์รับรองคุณภาพ รอกการขนส่งไปยังตลาด เก็บรักษาที่ 14 - 16 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 85 - 90 % จะเก็บรักษาได้นานประมาณ 2 สัปดาห์ ขึ้นอยู่กับอายุของผลทุเรียน

ข้อมูลสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตและให้ผลผลิตของทุเรียน

สภาพแวดล้อม	ความเหมาะสม	ข้อจำกัด
1. สภาพภูมิอากาศ		
1.1 อุณหภูมิ	อุณหภูมิไม่ต่ำกว่า 10 องศาเซลเซียสและไม่เกิน 46 องศาเซลเซียส	- ทุเรียนเป็นไม้ผลเขตร้อนชื้น จึงไม่สามารถขึ้นได้ในพื้นที่เขตร้อนที่มีน้ำค้างแข็ง เพราะการเจริญเติบโตจะหยุดชะงัก - อุณหภูมิที่ต่ำกว่า 10 องศาเซลเซียส ใบอ่อนจะร่วง ออกดอกยาก และติดผลน้อย - ทุเรียนทนทานต่ออุณหภูมิตั้งแต่ 46 องศาเซลเซียส
1.2 ความชื้นสัมพัทธ์	มากกว่า 30 %	ความชื้นต่ำทำให้ใบแห้ง ใบร่วง มีปัญหาเรื่องการผสมเกสรและการติดผล
1.3 ความยาวช่วงแสง	400 - 700 นาโนเมตร	
1.4 ความเข้มของแสง	- ต้นทุเรียนที่ปลูกใหม่ในช่วงแรกของการเจริญเติบโตต้องการร่มเงาหรือการพรางแสงประมาณ 30 - 40 % - ระยะปลูกคือ 8 X 8 - 10 X 10 เมตร ปลูกได้ประมาณ 16 - 25 ต้นต่อไร่ ต้องมีการตัดแต่งกิ่งเพื่อให้ต้นทุเรียนมีโครงสร้างและทรงพุ่มโปร่ง เพื่อให้ใบได้รับแสงอย่างทั่วถึง สามารถสังเคราะห์แสงได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ความเข้มแสงใต้ทรงพุ่มน้อยกว่าหรือเท่ากับ 90 ไมโครโมลต่อตารางเมตรต่อวินาที	- ทุเรียนเป็นไม้ผลขนาดใหญ่ ไม่แนะนำให้ปลูกระยะชิด - การตัดแต่งกิ่งเพื่อทรงพุ่มโปร่ง นอกจากจะทำให้ประสิทธิภาพการสังเคราะห์แสงดีขึ้น ยังส่งผลดีต่อการถ่ายเทอากาศช่วยลดความชื้นภายในทรงพุ่ม ความเสียหายจากการเข้าทำลายของเชื้อสาเหตุของโรคที่สำคัญ เช่น โรคใบติด และโรคผลเน่าที่เกิดจากเชื้อราหลายชนิดที่เชื้อจะแพร่จากใบไปสู่ผล เช่น ไฟทอปธอรา แอนแทรคโนส เป็นต้น
1.5 ฝน	ปริมาณน้ำฝนไม่น้อยกว่า 1,600 - 4,000 มิลลิเมตรต่อปี การกระจายตัวของฝนดี มีช่วงแล้งต่อเนื่องน้อยกว่า 3 เดือน	
1.6 ความเร็วลม	ไม่เป็นพื้นที่ที่มีลมกรรโชกแรง	ลมแรงเสี่ยงต่อการทำให้กิ่งฉีกหรือหัก ต้นโค่นล้ม โดยเฉพาะต้นทุเรียนที่กำลังติดผล จึงควรป้องกันด้วยการโยงกิ่งและผล

ข้อมูลสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตและให้ผลผลิตของทุเรียน (ต่อ)

สภาพแวดล้อม	ความเหมาะสม	ข้อจำกัด
2. สภาพพื้นที่		
2.1 ความสูงจากระดับน้ำทะเล	ไม่เกิน 650 เมตร	
2.2 ความลาดชันของพื้นที่	เป็นพื้นที่ราบหรือพื้นที่ที่มีความลาดเอียงระดับ 1 - 3 % แต่ไม่ควรเกิน 15 %	ความชื้นต่ำทำให้ใบแห้ง ใบร่วงและมีปัญหาเรื่องการผสมเกสรและการติดผล
2.3 อื่น ๆ	ไม่มีน้ำท่วมถึง	ทุเรียนอ่อนแอต่อสภาพน้ำท่วมขัง เพราะรากที่แช่น้ำขาดอากาศหายใจจะเน่าและทำให้เชื้อไฟทอปทอราเข้าทำลายง่ายขึ้น
3. สภาพดิน		
3.1 ลักษณะของเนื้อดิน	เป็นดินร่วนปนทราย มีความสมบูรณ์สูง ระบายน้ำดี	
3.2 ความลึกของหน้าดิน	หน้าดินลึกมากกว่า 50 เซนติเมตร ระดับน้ำใต้ดินลึกมากกว่า 75 เซนติเมตร	
3.3 ความเป็นกรด - ด่างของดิน	5.0 – 6.5	ถ้า pH สูงหรือต่ำเกินไป ธาตุอาหารพืชในดินจะอยู่ในรูปที่พืชไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้
3.4 ความเค็มของดิน	ค่าความเค็มของดินต่ำกว่า 4.0 เดซิซีเมนต์ต่อเมตร (dS/m) หมายถึง เป็นค่ามาตรฐานสำหรับพืชทั่วไป	
3.5 ปริมาณอินทรีย์วัตถุ	2 – 3 %	
3.6 ปริมาณธาตุอาหารในดิน	ฟอสฟอรัส 35 - 60 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม เหล็ก 60 - 70 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม แมกนีเซียม 250 - 450 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม โบรอน 4 - 6 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม แคลเซียม 800 -1,500 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม สังกะสี 3 - 15 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม แมงกานีส 20 - 60 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม ทองแดง 3 - 5 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม โพแทสเซียม 100 - 120 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม หมายเหตุ เป็นปริมาณธาตุอาหารที่เหมาะสมในดินทั่วไป	- ดินที่ใส่ปุ๋ยทุเรียนไประยะหนึ่ง จะสูญเสียธาตุอาหารไปกับผลผลิตที่เก็บเกี่ยวในแต่ละปี และมีสภาพของดินเปลี่ยนไปตามวิธีการจัดการดินและปุ๋ยของแต่ละสวน จึงควรมีการวิเคราะห์ดินเพื่อตรวจสอบระดับธาตุอาหารเพื่อเป็นแนวทางการใส่ปุ๋ยอย่างมีประสิทธิภาพ - ต้นทุเรียนต้องการธาตุอาหารหลัก ธาตุรอง และจุลธาตุอย่างสมดุลเพื่อการเจริญเติบโต การติดผล และคุณภาพผลที่ดี

ข้อมูลสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตและให้ผลผลิตของทุเรียน (ต่อ)

สภาพแวดล้อม	ความเหมาะสม	ข้อจำกัด																	
4. สภาพน้ำ 4.1 คุณภาพน้ำ	- เป็นแหล่งที่ไม่มีสภาพแวดล้อมที่ก่อให้เกิดการปนเปื้อนของจุลินทรีย์ สารเคมี และโลหะหนัก - ค่าความเป็นกรดต่างของน้ำระหว่าง 6.0 - 7.5 - ค่าความเค็มของน้ำไม่เกิน 2 เดซิซีเมนต์ต่อเมตร (dS/m)	- ในช่วงชักนำการออกดอก ทุเรียนต้องผ่านช่วงแล้ง (ไม่ต้องการน้ำ) เป็นระยะเวลาติดต่อกัน 10 - 14 วัน - จุดวิกฤติของการขาดน้ำของทุเรียนอยู่ในระยะการเจริญเติบโตของผล ที่อายุ 8 - 12 สัปดาห์หลังดอกบาน หากขาดน้ำในช่วงดังกล่าว จะทำให้ การพัฒนาของผลไม่สมบูรณ์ ผลมีรูปทรงบิดเบี้ยวและมีขนาดเล็ก แม้จะให้น้ำเพิ่มในภายหลังก็ไม่ช่วยให้รูปทรงและขนาดผลของทุเรียนดีขึ้น																	
4.2 ปริมาณน้ำ	- ปริมาณความต้องการน้ำของทุเรียนแตกต่างกันในแต่ละพัฒนาการของพืช ความต้องการน้ำของพืช (มีหน่วยเป็นลิตรต่อพื้นที่ 1 ตารางเมตร) คำนวณได้จาก <table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="padding: 5px;">ค่าสัมประสิทธิ์การใช้น้ำของพืช X ค่าศักยภาพระเหยน้ำของพืช</td> <td style="padding: 5px;"></td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;">โดยที่ ค่าสัมประสิทธิ์การใช้น้ำของทุเรียนในแต่ละช่วง เป็นดังนี้</td> <td style="padding: 5px;"></td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;">ระยะพัฒนาด้านกิ่งก้านสาขา</td> <td style="text-align: center; padding: 5px;">0.60</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;">ระยะชักนำการออกดอก</td> <td style="text-align: center; padding: 5px;">0.00</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;">ระยะดอก</td> <td style="text-align: center; padding: 5px;">0.75</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;">ระยะติดผล</td> <td style="text-align: center; padding: 5px;">0.50</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;">ระยะผลอ่อน</td> <td style="text-align: center; padding: 5px;">0.60</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;">ระยะเจริญเติบโตของผล</td> <td style="text-align: center; padding: 5px;">0.85</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;">ระยะเริ่มสุกแก่</td> <td style="text-align: center; padding: 5px;">0.75</td> </tr> </table> ค่าศักยภาพระเหยน้ำของพืช ใช้ค่าอัตราการระเหยน้ำจากข้อมูล อุตุนิยมิวิทยา ซึ่งมีค่าแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่และขึ้นกับฤดูกาล ทุเรียน มีความต้องการน้ำต่อปีประมาณ 850 - 900 ลิตรต่อพื้นที่ได้ทรงพุ่ม 1 ตารางเมตรหรือคิดเป็น 1,400 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่ พื้นที่สวนทุเรียน 1 ไร่ ควรมีแหล่งน้ำไว้ประมาณ 600 - 800 ลูกบาศก์เมตร		ค่าสัมประสิทธิ์การใช้น้ำของพืช X ค่าศักยภาพระเหยน้ำของพืช		โดยที่ ค่าสัมประสิทธิ์การใช้น้ำของทุเรียนในแต่ละช่วง เป็นดังนี้		ระยะพัฒนาด้านกิ่งก้านสาขา	0.60	ระยะชักนำการออกดอก	0.00	ระยะดอก	0.75	ระยะติดผล	0.50	ระยะผลอ่อน	0.60	ระยะเจริญเติบโตของผล	0.85	ระยะเริ่มสุกแก่
ค่าสัมประสิทธิ์การใช้น้ำของพืช X ค่าศักยภาพระเหยน้ำของพืช																			
โดยที่ ค่าสัมประสิทธิ์การใช้น้ำของทุเรียนในแต่ละช่วง เป็นดังนี้																			
ระยะพัฒนาด้านกิ่งก้านสาขา	0.60																		
ระยะชักนำการออกดอก	0.00																		
ระยะดอก	0.75																		
ระยะติดผล	0.50																		
ระยะผลอ่อน	0.60																		
ระยะเจริญเติบโตของผล	0.85																		
ระยะเริ่มสุกแก่	0.75																		

แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และแหล่งสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติม

แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

1. การตรวจวิเคราะห์ดินและใบพืช เพื่อสามารถให้ปุ๋ยตามผลการวิเคราะห์ เป็นการลดต้นทุนและไม่เกิดผลเสียต่อดิน
2. การตัดแต่งช่อดอกและผล เพื่อให้ผลทุเรียนจะทำให้สามารถส่งเข้าตลาดได้ ใ้ปุ๋ยน้อยลง การปฏิบัติดูแลรักษาง่าย
3. การให้ปุ๋ยที่ถูกต้องเหมาะสมกับระยะขยายผล จะช่วยให้ประหยัดต้นทุนและแรงงานในการจัดการ
4. เก็บเกี่ยวผลทุเรียนที่สุกแก่เหมาะสม พร้อมการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวที่ถูกต้องทำให้ผลผลิตมีคุณภาพส่งถึงผู้บริโภค
5. การผสมเกสรในช่วงดอกบานเวลา 19.00 น. ช่วยให้ทุเรียนติดผล มีรูปทรงสวยเต็มทรง

แหล่งสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติม

กรมส่งเสริมการเกษตร. 2547. **คู่มือพืชเศรษฐกิจ.**

กรุงเทพฯ

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. 2555.

52 **สัปดาห์รู้แล้วรวย.** กรุงเทพฯ

